

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.3.2006
KOM(2006) 129 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Bredbånd til hele EU

{SEK(2006) 354}
{SEK(2006) 355}

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Hvorfor er bredbånd så vigtigt?	4
3.	Bredbåndskløften: et regionalt skel.....	5
3.1.	Problemets omfang.....	5
3.2.	De nye medlemsstater	6
3.3.	De teknologiske muligheder	6
4.	Aktuelle foranstaltninger.....	7
4.1.	Den politiske proces	7
4.2.	Argumenterne for offentlig indgriben.....	8
4.3.	Eksisterende midler til at takle problemet.....	8
5.	Konklusion	11

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Bredbånd til hele EU

1. INDLEDNING

Dynamikken i den europæiske økonomi afhænger i høj grad af, at der udvikles og indføres ny teknologi. For at nå målene for vækst og jobskabelse i den fornyede Lissabon-strategi¹ er det vigtigt, at udbud og efterspørgsel inden for informations- og kommunikationsteknologi (ikt) styrkes.

Højhastighedsadgang til internettet via bredbåndsforbindelser åbner enorme muligheder og er et konkret eksempel på, hvad informationssamfundet kan tilbyde. Fordelene ved bredbånd er så store, at manglende adgang hertil er et problem, der bør løses hurtigst muligt. Manglende adgang til bredbåndsforbindelser er et aspekt af det bredere problem, der ofte omtales som "den digitale kløft", og som går ud på, at mulighederne for at få adgang til og benytte informations- og kommunikationsteknologi ikke er ens for alle.

Denne meddelelse er koncentreret om de *regionale* uligheder i adgangen til bredbånd. Formålet er at gøre regeringer og institutioner på alle niveauer bevidste om, hvor alvorligt problemet er, og om bekymringerne over manglen på tilstrækkelige bredbåndstjenester i de mindre udviklede områder af EU. Meddelelsen gennemfører et af de højt prioriterede tiltag under i2010-initiativet – et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse².

Analysen er baseret på konklusionerne af rapporten fra Forummet om den Digitale Kløft³, der har været til offentlig høring indtil den 16. september 2005. Meddelelsen gør status over udviklingen i udbredelsen af bredbånd i EU-15 samt Norge og Island i perioden 2003-2004. Der foreligger endnu ingen data for de nye medlemsstater.

På grundlag af de kommentarer, der blev fremsat i løbet af den offentlige høring, udpeger denne meddelelse en række midler, der kan tages i brug på lokalt plan for at øge udbredelsen af bredbånd. De relevante offentlige og private parter opfordres til at prioritere udviklingen af denne vigtige kommunikationsinfrastruktur meget højt, og det foreslås, at medlemsstaterne viderefører og om nødvendigt styrker deres nationale bredbåndsstrategier. Kommissionen vil på sin side træffe en række foranstaltninger med det mål at gøre relevant information lettere tilgængelig og fremme udvekslingen af bedste praksis.

Den regionale bredbåndskløft er blot et aspekt af et bredere socialt og økonomisk udviklingsproblem. Der er behov for tiltag på efterspørgselssiden for at styrke færdigheder, tilgængelighed, brug af online-tjenester osv. Kommissionen arbejder på disse aspekter som

¹ "Fuld fart fremad", Europa-Kommissionens årlige statusrapport om vækst og beskæftigelse, 2006: http://europa.eu.int/growthandjobs/annual-report_en.htm

² KOM(2005) 229

³ Se: http://europa.eu.int/information_society/eeurope/i2010/digital_divide/index_en.htm

led i i2010-initiativet såvel som gennem støtten fra strukturfondene og Landbrugsfonden for Udvikling af Landdistrikterne.

2. HVORFOR ER BREDBÅND SÅ VIGTIGT?

Internettet er en af de vigtigste nyskabelser i vor tid. Det medfører væsentlige fordele for økonomier og samfund⁴. Effekten af bredbånd begynder først nu at gøre sig gældende. Det er svært at måle præcis, hvor stor betydning bredbånd har, men det står klart, at muligheden for at kommunikere med høj hastighed og via forskellige platforme er af afgørende betydning for udviklingen af nye varer og tjenesteydelser.

Bredbånd danner grundlag for nye applikationer og øger kapaciteten i de eksisterende. Det stimulerer økonomisk vækst, ved at der skabes nye tjenesteydelser og nye investerings- og beskæftigelsesmuligheder. Men bredbånd øger også produktiviteten i mange eksisterende processer, og fører dermed til bedre løn og bedre afkast af investeringer. Offentlige myndigheder på alle niveauer har indset, hvilken betydning bredbånd kan få for borgernes hverdag, og er fast besluttet på at sikre, at alle kommer til at nyde godt af fordelene ved bredbånd⁵.

For at skabe langsigtede bæredygtige vilkår i yderregioner og landdistrikter er det nødvendigt at anlægge en strategisk indfaldsvinkel til informationssamfundets udvikling. Adgang til bredbåndstjenester er et afgørende middel for lokalsamfund til at tiltrække virksomheder, idet det muliggør telearbejde, giver adgang til sundhedsydelser og forbedrer uddannelsesmulighederne og de offentlige serviceydelser. Bredbånd skaber en kritisk forbindelse til information. Tag blot følgende eksempler:

Telemedicin og e-sundhed: Telemedicin og e-sundhedstjenester slår bro over tid og afstand, så borgerne kan nyde godt af tjenesterne i deres egne omgivelser. Ved hjælp af bredbåndsforbindelser kan hospitaler i landdistrikter udnytte den lægevidenskabelige ekspertise, der er til stede i byområderne. Indkøb af medicinsk udstyr, udstedelse af recepter og forvaltning af elektroniske journaler kan ske via internettet. Muligheden for elektronisk patientovervågning er en stor fordel for syge og ældre, der foretrækker at blive boende længst muligt i eget hjem.

E-forvaltning: Bredbånd giver mulighed for mere avancerede e-forvaltningstjenester og bedre kommunikation mellem de offentlige instanser og giver borgere og virksomheder nemmere adgang til det offentlige. Bredbånd gør det nemmere at tilbyde serviceydelser af høj kvalitet og kan medføre øget produktivitet og dermed en effektivitetsgevinst for de offentlige administrationer.

Uddannelse: Bredbånd styrker mulighederne for livslang læring og gør det muligt for studerende at modtage direkte undervisning af kvalificerede lærere i områder, hvor denne undervisning ikke tilbydes på traditionel vis. Studerende kan få adgang til alternative undervisningsmidler og nye former for undervisningsindhold. Med bredbåndsforbindelser kan der afholdes videokonferencer, og det bliver lettere at samarbejde på tværs af institutioner.

⁴ M. O'Mahony og B. Van Ark, "EU productivity and competitiveness: An industry perspective", http://www.ggdc.net/pub/EU_productivity_and_competitiveness.pdf.

⁵ "Højhastighedsforbindelser i Europa : De nationale bredbåndsstrategier", KOM(2004) 369.

Udvikling af landdistrikterne: I landdistrikterne spiller bredbånd en vigtig rolle som middel til at give landbrugsbedrifter og virksomheder adgang til de nationale og internationale markeder. Bredbåndsnet styrker den økonomiske udvikling ved at lette e-business, særlig i landbrugs- og fødevarersektoren. De kan fremme en diversificering af erhvervslivet ved at gøre landdistrikterne mere attraktive og forbedre mulighederne for markedsføring af produkter og tjenesteydelser inden for f.eks. turisme og rekreation i landdistrikterne. Ikt-initiativer bygget op omkring bredbåndsknudepunkter i landsbyer kan være en omkostningseffektiv måde at tilbyde virksomheder og lokalsamfund tjenesteydelser på.

3. BREDBÅNSKLØFTEN: ET REGIONALT SKEL

3.1. Problemets omfang

Efterspørgslen efter bredbåndstjenester til private hjem i EU er steget kraftigt. Antallet af bredbåndsforbindelser er næsten fordoblet i løbet af de sidste to år. I oktober 2005 var der ca. 53 mio. forbindelser i EU25, hvilket svarer til en dækningsgrad på 11,5 % set i forhold til befolkningstallet og rundt regnet 20 % set i forhold til antallet af husstande. Denne udvikling har hovedsagelig været markedsstyret og er blevet styrket af en øget konkurrence.

Bredbåndsadgang kan etableres via mange forskellige platforme: telefon- og kabledninger, trådløse forbindelser, lyslederkabler, satellitforbindelser og elektricitetsnet. DSL (digitale abonnentledninger) er den fremherskende adgangsteknologi i EU. Den tegner sig for en stigende del af det samlede bredbåndsmarked, på nuværende tidspunkt 80 % af alle bredbåndsforbindelser. Kabelmodem er den næstvigtigste teknologi, hvad angår dækningsgraden, med en andel på 18 %. De resterende 2 % af bredbåndsforbindelserne tilvejebringes via andre teknologier.

Trods den generelle stigning i antallet af bredbåndsforbindelser, har bredbåndsadgang kun vundet begrænset udbredelse i yderregioner og landdistrikter på grund af de høje omkostninger som følge af lav befolkningstæthed og en isoleret beliggenhed. I tyndt befolkede områder er mulighederne for stordriftsfordele begrænsede, efterspørgslen er lavere og det forventede afkast af investeringerne ligeså. I yderregioner er afstanden fra lokalcentralen til kunderne og til det overordnede net som regel længere. De forretningsmæssige incitamenter til at investere i bredbånd i disse områder viser sig ofte utilstrækkelige. Den positive side af sagen er, at teknologisk innovation løbende nedbringer installationsomkostningerne.

Som følge heraf skete der en væsentlig stigning i bredbåndsdækningen i 2004, men i januar 2005 var der stadig en stor kløft mellem byområderne og landdistrikterne i EU15-medlemsstaterne (plus Norge og Island)⁶. Ved årets start var 85 % af husstandene dækket af DSL, sammenlignet med 80 % et år tidligere⁷. I betragtning af denne teknologis dominans på bredbåndsmarkedet kan DSL-dækningen tages som et godt udtryk for udbredelsen af bredbånd generelt⁸.

⁶ Sammenlignelige oplysninger om dækningen i de nye medlemsstater foreligger endnu ikke.

⁷ Som "dækket af DSL" betragtes den andel af befolkningen, der hører under centraler, som har DSL-udstyr. Dette omfatter også enkeltpersoner og virksomheder, der er for langt væk fra centralerne til reelt at være dækket, og således er den reelle dækning overvurderet.

⁸ Mere generelt forventes mindst 4,7 mio. potentielle brugere at være udelukket fra adgang til kommercielle bredbåndsnet i 2013. Se også bilag 1, fodnote 17.

Husstandene med bredbåndsadgang er koncentreret i by- og forstadsområderne. I januar 2005, var kun omkring 62 % af husstandene i landdistrikterne dækket af DSL. Dertil kommer, at kun ca. 8 % af husstandene i disse områder abonnerer på bredbånd, sammenlignet med gennemsnitligt 18 % i byområderne.

Landdistrikterne halter også bagefter byområderne, når det gælder forbindelsernes hastighed. I de sidste to år har downloadhastigheden i landdistrikterne generelt ligget på mellem 144 kbps og 512 kbps. I flere byområder er den gennemsnitlige hastighed mellem 512 og 1000 kbps. Mens der i byområderne er en klar tendens mod højere båndbredde, er hastigheden i landdistrikterne i det store hele konstant. Denne forskel er en følge af et lavere teknologisk stade, der dels hænger sammen med afstanden og dels skyldes manglende konkurrence. Lavere hastigheder kan medføre, at både virksomheder og hjem tøver med at indføre bredbånd, fordi de alligevel ikke vil få ægte multimedieoplevelse.

Selv om bredbånd vinder hurtigt frem, er der overalt et stort skel mellem bredbåndsdækningen og den faktiske udnyttelse af muligheden for bredbåndsadgang. I mindre udviklede områder kan strukturelle faktorer som lavere indtægter og uddannelse hæmme efterspørgslen, selv om muligheden for bredbåndsadgang er til stede. Kommissionen vil tage dette spørgsmål op i de årlige rapporter om i2010-initiativet.

3.2. De nye medlemsstater

Der foreligger endnu ikke sammenlignelige oplysninger om bredbåndsdækningen i de nye medlemsstater. Bredbåndsmarkedet er begyndt at tage form, men det begrænses af en lavere pc- og telefondækning. I visse lande har kabel-tv-net dog en betydelig udbredelse og udgør et vigtigt alternativ til opgradering af telefoncentralerne.

Mens udbredelsen af bredbånd i EU15 hovedsagelig er baseret på opgradering af eksisterende net, kan der forventes et anderledes udviklingsmønster i de nye medlemsstater. I disse lande er der ofte tale om en langsom tilpasning af markedet snarere end markedssvigt. Desuden er der en klar tendens til, at folk køber mobiltelefoner i stedet for fastnettelefoner. De, der allerede har en fast telefonforbindelse, vil være tilbøjelige til at bruge denne til internetadgang, men udviklingen inden for trådløs teknologi vil sandsynligvis komme til at spille en vigtigere rolle i formidlingen af bredbåndstjenester.

3.3. De teknologiske muligheder

Bredbåndstjenester kan leveres ved hjælp af forskellige kombinationer af kommunikationsnetteknologier ("platforme"). Teknologierne kan være kendetegnet ved enten en fastnet- eller radiobaseret transmissionsinfrastruktur, og de kan træde i stedet for eller supplere hinanden alt afhængigt af den konkrete situation. De forskellige teknologier har hver deres særlige kendetegn og konsekvenser for den samlede netkapacitet og mulighederne i nettet⁹.

Ved hjælp af teknologisk innovation er det lykkedes at øge eksisterende teknologiers rækkevidde og ydeevne, bringe nye platforme på markedet og reducere det minimale driftsomfang, således at det er blevet nemmere at opnå stordriftsfordele.

⁹ En detaljeret beskrivelse af deres egenskaber findes i kapitel 2 i rapporten fra Forummet om Den Digitale Kløft.

Der kan opnås yderligere besparelser i omkostningerne til anlæg af passiv infrastruktur ved at udnytte mulighederne for synergi mellem ikt-, energi-, vand- og transportinfrastruktur anlæg.

En interessant udvikling er de nye trådløse platforme, der er på vej frem. De er særligt egnede til landdistrikter, hvor de kan være med til at fremme udbredelsen af bredbånd. Men det kræver, at der stilles tilstrækkelige frekvenser til rådighed, hvilket understreger, hvor vigtigt det er at indføre mere effektive og fleksible måder at forvalte denne knappe ressource på¹⁰.

Hvilken kombination af teknologier der er bedst afhænger af det enkelte områdes særlige kendetegn. Teknologiomkostningerne afhænger af, hvor mange potentielle brugere der er, af afstanden fra POP-knudepunktet ("point-of-presence") til brugerne og til det overordnede net. Et tyndt befolket isoleret område er måske bedst tjent med et trådløst net, og en lille by med et kabelnet. Visse radioteknologier kræver et frit synsfelt, hvilket der ikke altid vil være i bakkede områder.

Der er ikke én bestemt teknologi, der vil give den bedst mulige forbindelse i alle situationer. Det optimale opnås ofte gennem en kombination af teknologier og løsninger. Kort sagt: hvad der er den bedste løsning, kan kun afgøres på lokalt plan. Investeringer og valg bør baseres på de aktuelle muligheder og den faktiske efterspørgsel.

4. AKTUELLE FORANSTALTNINGER

4.1. Den politiske proces

Kommissionen har fremhævet problemet med den regionale bredbåndskløft ved en række lejligheder¹¹. Mulighederne for offentlige tiltag i områder med utilstrækkelig dækning blev påpeget i handlingsplanen *eEurope 2005*¹², der navnlig lagde vægt på den rolle, som strukturfondene kan spille i indsatsen for at forsyne ugunstigt stillede regioner med bredbånd. I et sæt retningslinjer for brug af midler fra strukturfondene til støtte for elektronisk kommunikation, der blev offentliggjort i juli 2003¹³, tydeliggjorde Kommissionen, hvilke offentlige midler der kan stilles til rådighed, og under hvilke betingelser det er foreneligt med statsstøttereglerne at anvende sådanne offentlige midler.

I forbindelse med *eEurope 2005* og på grundlag af drøftelser på Rådets møder om telekommunikation opstillede de 15 daværende medlemsstater nationale bredbåndsstrategier i 2003. Fem nye medlemsstater har siden besluttet at indføre lignende strategier. Alle strategierne anerkender, at konkurrence spiller en vigtig rolle, når det gælder om at øge de private investeringer. Imidlertid anerkendes det også, at hvis markedet svigter, er det en offentlig opgave at sørge for en tilstrækkelig dækning, og medlemsstaterne varslede støtteprogrammer til dette formål. De nuværende initiativer er rettet mod både udbuds- og efterspørgselssiden af markedet for at skabe en positiv cirkel, hvor udbredelse af infrastruktur stimulerer udviklingen af bedre indhold og tjenester, og omvendt. Nogle af disse strategier er for nylig blevet revideret og har fået tilføjet mere detaljerede mål.

¹⁰ Kommissionen forelagde en nye strategi for optimal udnyttelse af frekvensressourcerne i Europa den 29.9.2005. Se KOM(2005) 400, KOM(2005)411 og KOM(2005) 461.

¹¹ KOM(2003) 65, KOM(2003) 673, KOM(2004) 61, KOM(2004) 369, KOM(2004) 380.

¹² KOM(2002) 263

¹³ Se: http://europa.eu.int/comm/regional_policy/sources/docoffic/working/sf2000_en.htm.

Initiativerne koordineres generelt på nationalt plan, selv om de gennemføres på regionalt og lokalt plan. Rapporten fra Forummet om Den Digitale Kløft, der blev varslet i hvidbogen om en europæisk rumpolitik¹⁴, satte gang i en offentlig debat om, hvorvidt offentlig indgriben er ønskelig. Den redegjorde detaljeret for omkostningerne ved og mulighederne i forskellige teknologier og gav eksempler på nuværende initiativer. Den offentlige høring bekræfter, at der lægges stor vægt på dette spørgsmål både blandt lokale/regionale og nationale myndigheder og i erhvervslivet og diverse sammenslutninger. En udstrakt sammenfatning af resultaterne af den offentlige høring er vedlagt som bilag til denne meddelelse.

4.2. Argumenterne for offentlig indgriben

Tiltag på alle niveauer i det offentlige kan medvirke til at øge bredbåndsdækningen i områder med utilstrækkelig dækning. Imidlertid er det vanskeligt at vurdere, hvornår der er tale om markedssvigt, især når der hersker usikkerhed om tempoet i udbredelsen af bredbånd. Der skal derfor være klare og væsentlige fordele ved offentlige indgreb, der kan opveje risikoen for uønskede følger. For eksempel risikerer myndighederne ved at støtte bestemte teknologier via deres programmer at hæmme den teknologiske udvikling. En anden risiko er, at offentlig indgriben kan fordreje konkurrencen og påvirke de forretningsmæssige incitamenter til at investere. I betragtning af den eksisterende kløft mellem dækning og reel udnyttelse er der også risiko for, at folk simpelthen ikke er villige til at bruge teknologien.

Alle disse risici bør tages i betragtning, når der planlægges bredbåndsiniciativer, der omfatter tiltag for at stimulere og aggregere efterspørgslen, tilskuds- og låneprogrammer, kommunale initiativer og konkurrence mv. Som led i analysen er det nødvendigt, at de politiske beslutningstagere løbende konsulterer friske, pålidelige data om bredbånd. Det er især vigtigt, at de råder over en kortlægning af infrastrukturen.

Lokale myndigheder har gode forudsætninger for at indsamle oplysninger på lokalt plan og aggregere den lokale efterspørgsel efter bredbåndstjenester. De kender den lokale topografi og kan afgøre, hvilken kombination af teknologier der er den bedst mulige. De kan fremme udviklingen af lokale serviceydelser eller iværksætte pilotprojekter for at udforske nye teknologier. De kan støtte udbredelsen af fremtidssikret højkapacitetsinfrastruktur, der er åben for tjenesteudbydere på konkurrencebaserede, ikke-diskriminerende vilkår.

Konklusionen er, at de lokale/regionale myndigheder har de bedste forudsætninger for at planlægge et bredbåndprojekt, der tager hensyn til de lokale behov og teknologikrav. De nationale bredbåndsstrategier må styrkes og i højere grad inddrage og afspejle lokale behov. Når projekterne spredes, vil de lokale og regionale myndigheder også i stor udstrækning nyde godt af en øget udveksling af bedste praksis.

4.3. Eksisterende midler til at takle problemet

At udforme og iværksætte effektive politiske midler til at rette op på markedssvigt eller supplere markeds kræfterne er en kompleks opgave. Imidlertid er der allerede forskellige midler til rådighed på EU-plan:

(i) *Gennemførelse af regelsættet for elektronisk kommunikation*: Bredbåndsudviklingen går hurtigst på liberaliserede markeder. At styrke konkurrencen er derfor den bedste måde at

¹⁴ KOM(2003) 673.

stimulere markedsudviklingen på. I betragtning af, hvor vigtig trådløs teknologi er for landdistrikterne, kunne en bedre koordineret frekvenspolitik i EU desuden føre til øget harmonisering og stimulere bredbåndsudviklingen.

Tiltag 1: Medlemsstaterne gennemfører regelsættet for elektronisk kommunikation fuldt ud for at fremme åbne markeder og lette adgangen til og konkurrencen på markederne i landdistrikterne. Hvad angår frekvensressourcer, arbejder Kommissionen sammen med medlemsstaterne på at harmonisere de tekniske vilkår for brugen af frekvenser til trådløs bredbåndsadgang med det mål at konsolidere det indre marked og stimulere indførelsen af innovative teknologier.

(ii) *Offentlig støtte:* Med den stigende grad af offentlig støtte til bredbåndsinitiativer er der flere og flere tegn på, at offentlig indgriben kan sætte skub i udbredelsen af bredbåndsnet i mindre rentable områder, samtidig med at man gennem krav om fri adgang til markedet sikrer, at konkurrencen fremover bevares.

Tiltag 2: Mulighederne for at yde offentlig støtte i form af lån og tilskud, f.eks. som led i offentlig-private partnerskaber, bør udforskes yderligere i områder med utilstrækkelig bredbåndsdækning. Medlemsstaterne bør også undersøge mulighederne for at give abonnenterne skattefordele, der er i overensstemmelse med konkurrencereglerne og princippet om teknologineutralitet.

(iii) *Statsstøtte og konkurrencepolitik:* Offentlig støtte kan forvride konkurrencen, og statsstøttelovgivningen omfatter et vigtigt sæt regler for at beskytte konkurrencen. Når der er planer om at yde statsstøtte, skal projektet anmeldes til Europa-Kommissionen, som så vurderer, om støtten er forenelig med traktatens bestemmelser. Der har allerede været en række sager vedrørende offentligt støttede bredbåndsprojekter i landdistrikter og yderregioner, hvor Kommission ikke har rejst indvendinger. Et resumé af beslutningerne om disse sager findes i kapitel 3 og bilag 3 i rapporten fra Forummet om Den Digitale Kløft. Frit tilgængelig infrastruktur, der anlægges ud fra princippet om teknologineutralitet og forvaltes af et uafhængigt foretagende, synes at være den løsning, der bedst fremmer reel konkurrence.

Tiltag 3: For at give retningslinjer for anvendelsen af statsstøttereglerne i forbindelse med bredbåndsprojekter vil Kommissionen gøre yderligere rede for og formidle sin praksis på dette område.

(iv) *EU-midler: Strukturfondene og Landbrugsfonden for Udvikling af Landdistrikterne:* På EU-plan bidrager strukturfondene og Landbrugsfonden for Udvikling af Landdistrikterne til udviklingen af regioner og landdistrikter, der halter bagefter. Som led i den fornyede Lissabon-proces har Kommissionen foreslået, at de programmer, der støttes af strukturfondene, målrettes mod investering i viden. Især i yderregioner og landdistrikter og i de nye medlemsstater er det strukturfondenes mål at sikre, at der skabes en ikt-infrastruktur, hvor markedet ikke løser denne opgave til en rimelig pris og i en sådan grad, at der kan tilbydes de tjenester, der er behov for. Strukturfondene bør først og fremmest sigte mod at udbrede informationsamfundet gennem en afbalanceret støtte til efterspørgsel og udbud af ikt-produkter og –tjenesteydelser samt ved at styrke den menneskelige kapital. Den måde investeringerne fordeles på bør afspejle den kløft, der er mellem bredbåndsdækningen og den faktiske udnyttelse af muligheden for bredbåndsadgang.

I 2003 offentliggjorde Kommissionen sæt retningslinjer for brug af midler fra strukturfondene til støtte for elektronisk kommunikation¹⁵. Den nye fond for udvikling af landdistrikterne vil også fokusere på fremsynede investeringer i menneskelig kapital og innovation, herunder udbredelse af brugen af ikt i landdistrikter¹⁶. Programmer for udvikling af landdistrikterne kan spille en vigtig rolle i bestræbelserne på at sikre, at der etableres en passende lokal infrastruktur i lille skala, så der kan knyttes forbindelse mellem større investeringer og lokale strategier for diversificering og udvikling af potentialet i landbrugs- og fødevarersektoren. Først da vil man fuldt ud opnå den tilstræbte multiplikatoreffekt på beskæftigelse og vækst.

Tiltag 4: Kommissionen vil afholde en konference i første halvdel af 2007 for at bringe repræsentanter for ikt-sektoren og landdistrikterne sammen. Formålet er at nå til en bedre forståelse af landdistrikternes behov og at skabe bevidsthed om ikt-produkters potentiale for at bidrage til udviklingen af landdistrikterne. Der vil især blive lagt vægt på at undersøge, hvordan lokalsamfund og virksomheder kan bygge videre på de muligheder, der følger af en forbedret ikt-infrastruktur og bredbåndsadgang. Desuden vil der blive fokuseret på at skabe et positivt samspil mellem strukturfondene og Landbrugsfonden for Udvikling af Landdistrikterne.

(v) *Aggregering af efterspørgslen og offentlige indkøb:* Usikkerhed omkring efterspørgslen påvirker forventningerne om afkastet af investeringer og virker som en bremse for private investeringer. De lokale myndigheder kan rette op på dette ved at indrette et registreringssystem og vurdere, hvor stor en lokal efterspørgsel, der i sidste ende kan realiseres på markedet. Hvis den samlede efterspørgsel i et lokalsamfund ikke er tilstrækkelig, kan kommunerne aggregerer efterspørgslen i flere kommuner.

Tiltag 5: Kommissionen vil oprette et websted, der skal stimulere udveksling af bedste praksis og lette efterspørgselsaggregering. Webstedet skal fungere som et centralt informationsforum, hvor der offentliggøres udbud, og en fælles indgang til udveksling af bedste praksis. Dermed kunne webstedet blive et virtuelt mødested for leverandører og lokale myndigheder. Det kunne navnlig gøre det muligt for tyndt befolkede områder at koordinere deres efterspørgsel efter bredbånd og derved opbygge en kritisk masse bag teknologiske løsninger, som f.eks. satellitforbindelser, der giver en bred dækning.

(vi) *Udvikling af moderne offentlige serviceydelser:* Alle medlemsstater støtter udviklingen af offentlige serviceydelser på nettet. Udviklingen af innovative serviceydelser stimulerer efterspørgslen, og dette fremmer igen udbredelsen af infrastrukturen. Udvikling af moderne offentlige serviceydelser på nettet er derfor et vigtigt middel til at øge efterspørgslen efter bredbånd.

Tiltag 6: Aktive strategier på nationalt og regionalt plan for at skaffe offentlige administrationer, skoler og sundhedscentre bredbåndsadgang vil skabe en kritisk masse af brugere og samtidig stimulere efterspørgslen ved at demonstrere fordelene ved bredbåndsbaseerede tjenesteydelser. Kommissionen vil tage hensyn til den stimulerende effekt, som e-forvaltningstjenester kan have på udviklingen i ugunstigt stillede regioner, når den udarbejder en handlingsplan for e-forvaltning i 2006.

¹⁵ Jf. fodnote 13.

¹⁶ Kommissionen har forelagt et sæt strategiske retningslinjer for 2007-2013 (KOM(2005) 299 og KOM(2005) 304), der i højere grad målretter den næste generation af programmer for samhørighed og udvikling af landdistrikterne mod vækst og beskæftigelse.

5. KONKLUSION

En almen udbredelse af bredbånd er en afgørende forudsætning for udviklingen af moderne økonomier og et vigtigt aspekt af Lissabon-dagsordenen. EU må gøre en ekstra indsats for at styrke brugen af bredbåndstjenester og stimulere en videre udbredelse af nettene, især i de mindre udviklede områder af EU.

Denne meddelelse opfordrer myndigheder på alle niveauer til mere aktivt at udnytte de midler og teknologier, der er til rådighed.

Medlemsstaterne opfordres til at ajourføre deres nationale bredbåndsstrategier for at give alle involverede parter yderligere retningslinjer. De nationale strategier bør fastsætte mål, både for udbredelsen af nettene og for deres udnyttelse i praksis, på grundlag af et aktivt partnerskab med de regionale myndigheder, og de bør udnytte mulighederne for synergi mellem forskellige finansieringskilder (nationale midler, strukturfondene, Landbrugsfonden for Udvikling af Landdistrikterne). De nationale bredbåndsstrategier bør også sætte klare mål for skolers, offentlige administrationers og sundhedscentres bredbåndsadgang.

Kommissionen vil følge med i drøftelserne om disse strategier og vil selv tilrettelægge drøftelser herom i Gruppen på Højt Niveau om i2010.

Endvidere vil Kommissionen følge op på problemet med bredbåndskløften ved at:

- a) analysere alle aspekter af problemet i de årlige statusrapporter om i2010-initiativet og i forbindelse med e-integrationsinitiativet, der planlægges iværksat i 2008
- b) følge bredbåndsudviklingen i de nye medlemsstater og aflægge rapport herom i 2006.